

بخشی از زندگی نامه شهید مجاهد «عبدالله علی مصلح»

هم نشین علم و اندیشه

از زمانی که عبدالله علی مصلح را می‌شناسیم، همدم و همنشین علم بوده است و به ندرت دیده می‌شد در شورای علمی که در منطقه مران برگزار می‌شد، ایشان در آن مشارکتی نداشته باشد. از زمانی که علامه بدرالدین الحوثی در دانشگاهی واقع در روستای «الخراب» تدریس می‌کردند، آقای عبدالله علی مصلح از یاران و شاگردان برجسته ایشان در محافل علمی که در مسجد یا منزل علامه برگزار می‌شد، به شمار می‌رفت.

مردم و وظیفه الهی به منطقه «اولد عمرو» برای سکونت نقل مکان دهد و راه علم را برای علاقه‌مندان به علم و دانش باز کند. این همان اندیشه‌ای بود که سبب شد شهید، ابتکار عمل را به دست گیرد و به آن جا برود؛ جایی که نقش و تأثیر او را در تمام حوادث جنگ اول رقم زد و ثابت کرد حضور او در این مکان بیهوده و بی‌نتیجه نبوده است. شهید مصلح در دوران تحصیلی، شخصیتی برجسته و ستاره‌ای درخشان بود، در طول زندگی خود همواره در کارهای خیر پیش قدم بود.

در واقع نقش‌های جهادی او در طول زندگی‌اش برجسته بود؛ زیرا ستاره او همیشه می‌درخشید و او در رأس اکثر فعالیت‌ها در سراسر منطقه قرار داشت.

شهید مصلح بهترین الگوهای آموزشی و علمی را در همه مدارس و سمینارهای علمی که جزو ضروری آن‌ها بود، چه در سطح دوره‌های تابستانی و چه در «مجمع جوانان مؤمن» برگزار

در جایی که کاربرد علمی به عنوان بخش اساسی در درس بود، سخنرانی عمومی و گشایش سمینارهای علمی در کشور با توجه به امر به معروف و نهی از منکر در چارچوب روشی که بر اساس آن کار انجام شد، قرار گرفت و مردم را از جهل و نادانی بیرون آورد.

در آن زمان عبدالله علی مصلح توانست در محضر علامه بدرالدین الحوثی و جمعی از شاگردان ممتاز که منور به نور ایشان بودند، تحصیل کند. آنان تحت تأثیر علامه بودند و از علم ایشان بهره‌مند شده و اخلاق، رفتار، رویکرد و روش او را به کار گرفتند. شرایط آن زمان نه تنها برای پیشرفت تحصیلی مهیا نبود، بلکه لازم بود آن علم‌آموزان از معلم و رهبر خود الگو گرفته و راه او را در پیش گیرند.

علامه رویکرد خود را در امر تعلیم و تربیت بر اساس تبیین و اقامه حجت بر مردم بنا کرده بودند که همان نظریه‌ای است که مجاهد عبدالله علی مصلح را موظف کرد برای پاسخ به نیاز دینی